

Je to Poesie, čili mnohem víc, než si člověk na základě školní docházky a všemožných parodií představuje...

Edice Metanoia: po „podstatě fašismu“ (surhumanismus), „dórsském světě“ (Sparta), „rozmetání systému“ (návrh platónské „ústavy“ XX. století), „kultuře pro Evropu“ („dobrý Evropan“ neofašismu) a „lásce k vlasti“ (bušidó), následuje „poesie“ (slovo jako Cín a Moc).

Šestý svazek edice **Metanoia** vychází z jedné věty svazku prvního, pojmenovaného *Podstata fašismu*, „naší klasiky“, která končí rozhovorem s autorem, resp. z odpovědi na předposlední otázku Marca Tarchiho, která zní: *Vraťme se na závěr k surhumanistickému „mýtu“ či přesněji k surhumanistické tendenci, jejímž „politickým projevem“ je podle Vás fašismus. Které další nepolitické představitele této surhumanistické tendence, po Richardu Wagnerovi a Friedrichu Nietzscheovi, považujete za nejvýznamnější?* Giorgio Locchi se poněkud zdráhá, neboť „na tuto otázku je opravdu nebezpečné odpovědět takto stručně, zvláště máte-li na mysli též ‚uměleckou‘ sféru.“ Několik jmen však přece jenom padne: „Jistě, existují i případy, v nichž je tato účast na tomto mýtu evidentní, protože dané dílo jistým způsobem znovu ‚oživuje‘ mýtus – takové případy představují například...“ Následuje výčet jmen, přičemž Stefan George je první z nich (*Podstata*, s. 64, II. vydání).

Nová Metanoia je tedy výsledkem našeho dlouhodobého průzkumu a prověřování tohoto tvrzení, této „zřejmosti účasti na mýtu“. A výsledek dle nás potenciálně naplňuje všechny význam názvu edice, od hesel jako „posun mysli“, „pozitivní změna“ (životního postoje), „přeměna“ – „obrácení“, „změna směřování“, „velké pochopení“, až po ucelenější definice typu „základní proměna postoje ve vidění světa a sebe sama“ nebo „prožívání a chování člověka k vyšší úrovni osobnostního souladu, duchovnosti, kultivovanosti, sebeozdravení“.

Prozkoumat, rozvést a prověřit ten jediný řádeček nám bylo opravdovým potěšením, leckdy namáhavým, ba trýznivým, leč potěšením – radostnou povinností.

Otázka zní: Může být toto Tajné Německo věčnou inspirací? Také pro příslušníky státu, v němž jen samotné vyslovení spojení „tajné Česko“ ihned chtě nechtě evokuje nanejvýš nějaký cimrmanovský scénář? Vždyť je to svět, k němuž naše etnická kategorie patří pouze okrajově, takřka „ukrajinsky“, některými vlákny její organické masy.

Naopak není žádná náhoda, že po tragické porážce Evropy určitá obdoba Kruhu vyvstala jen v Itálii – kolem Mistra **Julia Evoly**. Lépe řečeno u těch Italů, kteří za své přijali Leitbilder např. Diónova pokusu o zřízení platónské „dórské“ obce v Syrakúsách, činů Božského Augusta nebo ghibellinského císaře Fridricha II. a jeho *deitas solis*...

Takto nepřímo knížka rovněž dokládá tezi, že Evropa se dovršila v Třetí říši a tam v troskách také skončila. Poté byla rekonstruována již jen jako mimoevropskými vítězi dobytá a podmaněná „pásma“, zóna amerikanizovaná, zóna sovětizovaná, a jejich nástupce, Evropská unie, instituce všech ras a etnik v souladu s vítěznými ideologiemi egalitarismu a globalismu.

Přirovnáme-li George-Kreis k Symmachovu kruhu „posledních Římanů“, pohanů ze 4. století n. l., který v politickém zápase rovněž neuspěl, pak naše *Poesie* je malou obdobou Macrobových *Saturnálií*...

Nic víc, nic míň.

Třeba zanikneme, třeba je všechna naše snaha uchovat kulturu minulosti marná – ale před tváří věčnosti má svůj nepodmíněný smysl, ujišťuje se Macrobius.

Knížka ovšem zahrnuje témata, o kterých jsme s kamarády a přáteli mluvivali, k nimž jsme se vraceli. Tak na dřev, ke kořenům, se v edici už nedostaneme. Jde o zcela konkrétní otázky jako:

Který společenský útvar může být hybatelem opravdových (tj. soustavných a tudíž systémových) společenských změn?

Co znamená přítomnost ženského živlu v politice státu?

Jak čelit zvyšujícímu se mediálnímu nátlaku a stále dotěrnější kybernetice?

Proč jsou antičtí bozi etalonem lidské krásy, v naprostém kontrastu se zrůdnými modlami z Indočíny, Mesoameriky a většiny dalších krajín?

O volbě mezi Velkými matkami a nezrozeným Světlem...

Atd.

Obecně naše *Poesie* obsahuje náповědi k zásadním existenciálním a metafyzickým otázkám.

Tajné Německo. Oč vlastně jde?

O pravděpodobně nejúčinnější metapolitický projekt novodobých dějin (pozor! Wikipedii, i tu **německou**, nelze tady, až na holá fakta jako data narození apod., brát vážně).

O živoucí *ornament*, uspořádání mužského svazu ukutého *charismatickou vládou*. Na myslí ihned tanou adjektiva krásné, vážné, slavnostní, povznášející a vznešené, monumentální, sošné, trpytné, čisté, bílé, řádné a pořádající, vymezující apolinské „střízlivé opojení“... (i když sama naše kniha je poněkud „nepříčetná“, tak jako tyto řádky.) *Concetto* nefolklorního pohanství.

A k čemu to?

Platonici vědí, že styk s Krásou plodí v mysli myšlenky napodobení krásného uspořádání – pořádání života, řeči, věcí, domu, obce. Pohled na pevný Vzor posiluje vůli vzdorovat tekutým, kalným, slizkým a vlezlým proudům mělkého, avšak záludného moře, v němž se jak nevinná stáda nějakých chobotnatců pandemopluto dav tak rád cachtá...

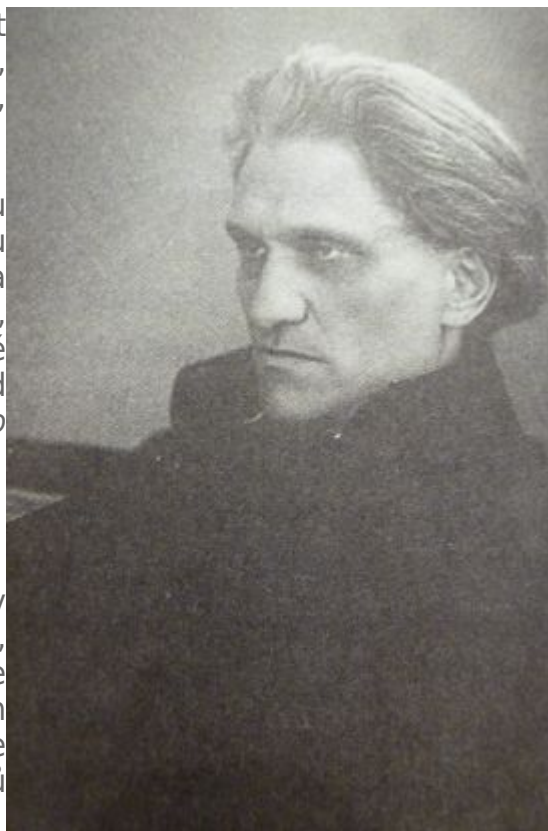
⊕

Stefan George, *Poesie: z Tajného Německa*, Dělský potápeč, Praha 2022.

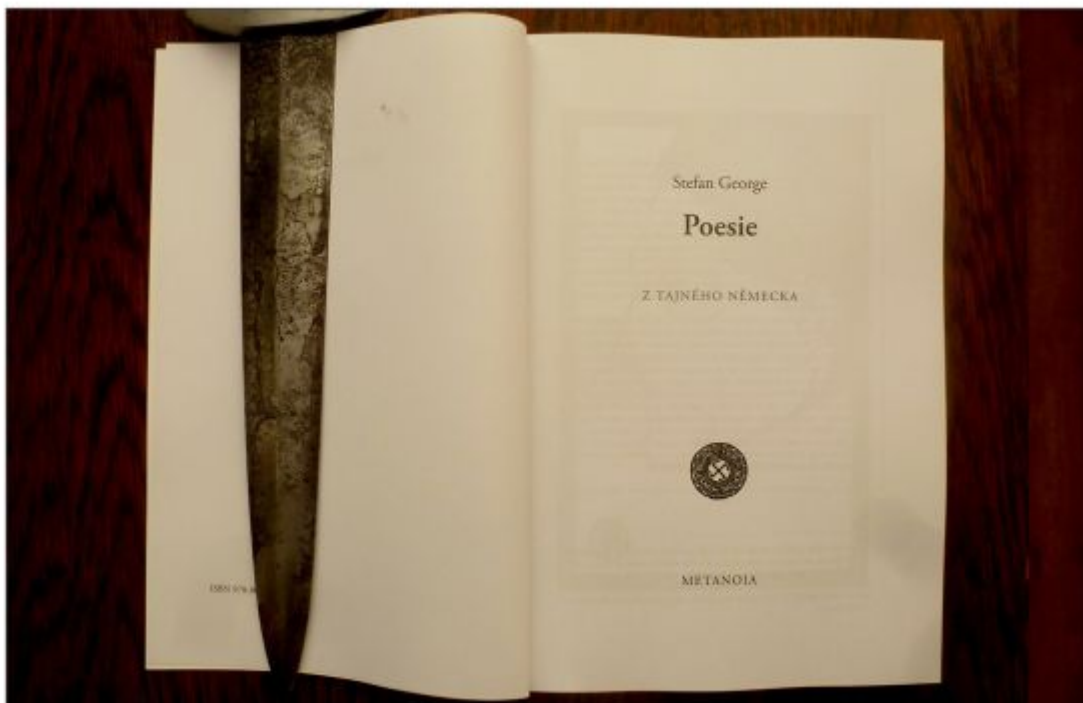
[brož., 230 str., 2 ilustrace, 330 Kč]

Zrcadlové vydání, „výztuž pro vnitřní zpevnění“, originály jsou vysázeny písmem StG, které je inspirováno karolínskou minuskulou. „Hyperborejská“ řeč **Gottfrieda Benna** k smrti Básníka. A jak ho viděli čeští současníci: F. X. Šalda, germanista Vojtěch Jirát, Vítězka Pihertová? Heslář od Anarchie přes Černou květinu a Nepsanou nauku po Židovstvo. Plus nejúplnější česká bibliografie s ukázkami.

Titul pro naši malou obec, *cent lecteurs*, opět nebude k mání v běžné knižní distribuci! Pouze u nás a ve vybraných knihkupectvích v **Praze** a **Brně**.

Friedrich Nietzsche zoral, Stefan George zasil. Kolik z úrody sklídl Adolf Hitler, je podnes předmětem sporu.

Poesie „Tajného Německa“

Účastněte se s námi na dědictví Tajného Německa!

- návod k praxi v knize -

[Je nám ctí, že právě letos v létě vyšla u **Edizioni di Ar** interní publikace na totéž téma, a to pouze jako prémie pro členy podpůrného sdružení ADEL.]

Naladte se:

„Das Lied“, zhudebnění básně Stefana Georga z *Das Neue Reich*;

„Sternwandel V“, zhudebnění básně Bernharda Uxkull-Gyllenband, člena Tajného Německa.